

อาชีพสัตว์แพทย์ในออสเตรเลีย

โดย วิเชียร บุรณศิริ

อาชีพสัตว์แพทย์ในประเทศออสเตรเลีย
ได้เป็นไปอย่างกว้างขวาง และมีเกียรติคิ
กว่าอีกหลายอาชีพ ในรัฐหนึ่งๆ มีสัตว์-
แพทย์เป็นจำนวนมาก แต่กระนั้นยังมีความ
จำเป็นที่จะต้องเพิ่มจำนวนขึ้น เพื่อให้เพียง
พอกับความต้องการ นายสัตวแพทย์ส่วน
มากมีรายได้ ที่นี่ย่ำๆมาก มีฐานะมั่นคง
เป็นที่รักกันดีและยกย่องในหมู่ประชากร
เป็นอย่างดี.

ด้วยความสามารถ และร่วมมืออย่าง
ใกล้ชิด ระหว่างกสิกร และสัตว์แพทย์
ประกอบทั้ง การ ทำจริง และ เอาใจใส่ เป็น
อย่างดีในด้านการเลี้ยงสัตว์ และการชวน
ชวนหาความเจริญ ทางวิทยาศาสตร์สมัย
ใหม่ของนายสัตวแพทย์มาช่วยเหลือกสิกร
ในด้านการป้องกันรักษาโรค และส่งเสริม
บำรุงพันธุ์สัตว์ให้ คี้งๆ ขึ้น ตลอดจน
การ สนับสนุนให้ คำแนะนำ และ ช่วยเหลือ
เป็นอย่างดีจากรัฐบาล ประเทศออสเตรเลีย
ได้กลายเป็นประเทศหนึ่งทีเจริญก้าวหน้า ใน
ด้านการเลี้ยงสัตว์ และได้ผลคักตักประเทศ
หนึ่งในโลก อาชีพการเลี้ยงสัตว์กลายเป็น
อาชีพที่อยู่ในความนิยม และประชาชนยก
ถือเป็นหลักฐาน และทุกวันนี้อาชีพการ

เลี้ยงสัตว์ เป็น กระดูก สันหลัง ของ ประเทศ
ออสเตรเลีย ทง เกียว กับ อาชีพ การ ทำ นา
เป็นกระดูกสันหลังของประเทศไทย ซึ่ง
ผลจากการ เลี้ยงสัตว์ ของออสเตรเลีย มีใช้
แต่จะเลี้ยงประชาชนและดำรงประเทศออส-
เตรเลียให้มั่นคงในค่าน เศรษฐกิจของประ-
เทศเท่านั้น ยังเลี้ยงประชาชนในประเทศ
อื่น ๆ อีกมากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประเทศ อังกฤษ ซึ่ง จะขาด ความ ช่วยเหลือ
อันน่เสียมิได้.

ยิ่งอาชีพ การ เลี้ยงสัตว์ มีความ สำคัญ
เพียงใด อาชีพสัตว์แพทย์ก็ยิ่งเพิ่มความ
สำคัญขึ้นเพียงนั้น ประกอบทั้งชาวออส-
เตรเลียเช่นนี้ มีนิสัย รักสัตว์อย่างจริงใจ
นายสัตวแพทย์ใน ออสเตรเลีย มีทางหาราย
ได้และประกอบอาชีพได้มากมายหลายทาง
นอกจาก การเข้ารับ ราชการใน วงการ ของ
รัฐบาลแล้ว เขาอาจเปิดโรงพยาบาลสัตว์
ส่วนตัวเพื่อตรวจรักษาโรคต่างๆ ซึ่งจะมี
รายได้อย่างงาม หรือเป็นสัตวแพทย์ประจำ
คามฟาร์มต่าง ๆ ประจำในโรงงานอุตสาหกรรม
เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากปัสสัตว์ เปิด
ฟาร์มทำการเลี้ยงสัตว์ของตนเอง เช่นเทศ-
นิคเขียน ประจำตามบริษัทผลิตภัณฑ์

ร.ท. ประภัสร์ ศรีจิติ
กับสัตว์แพทย์ออสเตรเลีย

สำหรับสัตว์ และ ฯลฯ ซึ่งแต่ละอาชีพมี
รายได้ทั้งงาม หลักฐานมั่นคง มีเกียรติเป็นที่
นิยมนับถือ แม้ในปัจจุบัน โรคติดต่อ
ที่ ทำลาย สัตว์ อย่าง ร้ายแรง เกือบ จะไม่มี
เหลือ อยู่ เลย ใน ออสเตรเลีย แต่ ความ
สำคัญและจำเป็นที่จะต้องอาศัยสัตว์แพทย์
ยังมีอยู่ อีกมากมาย ประการสำคัญ คือ
ประชาชนเป็นผู้ที่รักการอบรมมาเป็นอย่างดี
และ เขาใจถึง ความสำคัญ ของแต่ละ
หน้าที่ มีความรู้สึก ในค่านั่นดี กว่าแก่
ชาวคริสตจักรเลี้ยงสัตว์ยอมเสียเงินเป็นจำนวน
คราว ละ มาก ๆ ในการ เชิญ สัตว์แพทย์ มา
ตรวจและสังเกตให้คำแนะนำเกี่ยวกับฟาร์ม
ของตนเป็นประจำ (บางฟาร์มที่เล็ก ๆ ไม่มี
สัตว์แพทย์ประจำ) เชิญ สัตว์แพทย์ มา ทำ
การฉีดยาหรือปลูกฝี ป้องกันโรคระบาดของ
สัตว์ที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่ง ผิด กับ ประเทศ
ไทยเราที่สัตว์แพทย์เดินทางไปช่วยป้องกัน
โรคระบาดให้สัตว์ ของ ประชาชน โดยมีคิต

มูลค่า แต่อย่างใด บางครั้ง กลับ ไม่ ไ้
รับ ความร่วมมือ จากประชาชนทั้ง ๆ ที่สัตว์
เหล่านั้นเป็นสมบัติของประชาชนนั้นๆ เอง.

อาชีพสัตว์แพทย์ในออสเตรเลียโคเคีย
ทำให้สัตว์แพทย์ได้กลายเป็นเศรษฐกิจมามาก
ราย ข้าพเจ้า ได้มี โอกาสรู้จักชอบพอกับ
สัตว์แพทย์ ที่มี ชื่อเสียง ที่สุด คน หนึ่ง ของ
เมือง Sydney คือ Dr. Steward ซึ่งมีฐานะ
คหบดีคนหนึ่งโดยการประกอบอาชีพในคาน
สัตว์แพทย์โดยเฉพะ นี้แค่ บิดา ของ
ท่านซึ่งมีอาชีพสัตว์แพทย์เช่นกันได้สละสม
ไว้ ก่อน บ้าง และ Dr. Steward ปัจจุบัน
ได้ต่อเติมเสริมขึ้น บัดนี้ Dr. Steward ได้
เป็นเจ้าของ โรงงานผลิตเวชภัณฑ์ของ สัตว์
ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งใน Sydney ซึ่งมีโรง
งานถึง ๓ แห่ง คือ บริษัท BIO แห่ง Aus-
tralia ซึ่งบางท่านคงเคยเห็นและใช้ผลิต
ภัณฑ์นั้นมาบ้างแล้วในเมืองไทย มีฟาร์ม
เลี้ยงสัตว์ของตนเอง มีโรงพยาบาลรักษา
สัตว์อีก ๓ แห่ง.

มหาวิทยาลัยแห่งรัฐต่าง ๆ เป็นแหล่ง
ผลิตสัตว์แพทย์ สำหรับออสเตรเลีย การ
เข้าศึกษาวิชาในคานนี้ เป็นสิ่งที่ยากที่สุด
มีทั้งชายและหญิงเป็นจำนวนมากที่อยากเข้า
ศึกษา แต่ เนื่องจากสถานศึกษาจำกัด
จึงต้องผ่าน การคัดเลือก อย่าง แสน ลำบาก
ซึ่งผิดกันกับของเรา ซึ่ง ข้าพเจ้า ก็ยังไม่
เข้าใจว่าทำไมจึงไม่มีผู้สนใจศึกษาในคานนี้

ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยของเราไม่ใช่ประเทศ
อุตสาหกรรม เป็นประเทศที่เหมาะสมในค่าน
กสิกรรมทุก ๆ สิ่งมากกว่าอย่างอื่น ดินฟ้า
อากาศก็อำนวยไม่แพ้ออสเตรเลียหรือประ-
เทศอื่นใด ผิดกันแต่ที่เรายังมีโรคระบาดสัตว์
อยู่อีก มากมาย ซึ่ง ต้องการ สัตว์แพทย์ อีก
มากเพื่อปราบให้รายคาบไป ฉะนั้นปัญหาที่
ชาวสัตว์แพทย์เห็นเป็นปัญหาใหญ่ ซึ่งชาวเจ้า
เชื่อว่ารัฐบาล คงจะหา หนทางใด ทางหนึ่ง
สนับสนุน เพื่อดึงดูดใจ เขาวชนให้ สนใจใน
อาชีพนี้มากขึ้นแล้ว เช่นที่เชื่อได้ว่าอาชีพ
การเลี้ยงสัตว์ จะเป็น อาชีพที่สำคัญยิ่งของ
ประเทศไทยอีกอย่างหนึ่งในอนาคต.

นายสัตวแพทย์ แห่ง ออสเตรเลียแต่ละ
รัฐได้ร่วมกันจัดตั้งเป็นสมาคมขึ้นเช่นเดียว
กับสมาคมสัตวแพทย์ของเรา ความมุ่ง
หมายส่วนใหญ่ ของการ จัดตั้งสมาคมขึ้นก็
เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ และปลูกยา
หารอในกิจการด้านสัตวแพทย์ เช่น มี
การประชุมแลกเปลี่ยนความรู้กันเป็นประจำ
เกือบ ๆ ๑ ครั้ง ในการประชุมประจำเดือน
นี้ ผู้ใดมีข้อ ปลูกยา หารอซึ่งเกี่ยวกับวิชา
การแล้วก็นำเข้าที่ประชุม หรือพบสิ่งใดขึ้น
มาใหม่ก็นำ ปลูกยา หารอ กันเสีย ก่อนที่จะ
ไปโฆษณา ออกไป ในทาง หนึ่งสี่ หรือทาง
อื่น ส่วนการประชุมใหญ่ประจำปีก็จะมีละ
หนึ่งครั้ง เป็นการ ประชุมเพื่อประสาน

ส่วนหนึ่งของโรงงานฆ่าสัตว์

สามัคคี และเลือกตั้งกรรมการดำเนินการ
สมาคมเช่นเดียวกับ ที่สมาคมของเราได้จัด
ทำอยู่แล้วในปัจจุบันนี้.

สัตวแพทย์ ในออสเตรเลีย นอกจากทำ
หน้าที่เป็นผู้ตรวจรักษาและระวางษ์ป้องกันโรค
ภัยที่จะเกิดแก่สัตว์เลี้ยงทั่ว ๆ ไปแล้ว ยัง
ทำหน้าที่ ในด้านการผสมเทียมอย่างกว้าง
ขวาง ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจกันมากในหมู่
กสิกรเลี้ยงสัตว์ในปัจจุบันนี้ เพราะได้ผลดี
เป็นอย่างมาก.

รัฐบาล ออสเตรเลีย ได้ให้ความช่วย
เหลือและสนับสนุนกิจการ สัตวแพทย์ อย่าง
จริงจัง ได้ยอมให้งบประมาณหนึ่ง ๆ เป็น
จำนวนมิใช่น้อย ได้พยายามปรับปรุงกิจ
การให้เจริญทันสมัยอยู่เสมอ ได้จัดตั้ง
สถานค้นคว้าทางสัตวแพทย์ ขึ้นในทก ๆ รัฐ
ซึ่งแต่ละแห่งรัฐบาลต้องลงทุนมิใช่น้อยแต่
ผลที่ได้อันมีค่าว่าเกินกว่าพอใจอย่างยิ่ง.

KOUPREY

โดย

นายแพทย์บุญส่ง เลขะกุล

ข้าพเจ้าได้อ่าน สัตว์แพทยสาร ฉบับที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๒ และรู้สึกสนใจเป็นอย่างยิ่งในเรื่อง “โคแพร่” ซึ่งไม่ปรากฏนามผู้เขียน ความจริงควรลงนามผู้เขียน หรือผู้แปลนั้นด้วย เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านผู้นั้น.

ข้าพเจ้าสนใจ ประการที่หนึ่ง ในการเขียนชื่อ เป็นภาษาไทยว่า “โคแพร่” ตลอดเวลาสองเดือน ที่ข้าพเจ้าที่ท่องเที่ยวล่าวัวป่าตะวันตก ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินชาวเขมรพนมเปญแถบนั้น เรียกวัวป่าตะวันตกว่าโคแพร่เลย สำเนียงที่ข้าพเจ้าได้ยินชาวบ้านป่าเรียกกันนั้น อยู่กึ่งกลางระหว่าง “กู-โค” และระหว่างคำว่า “ปรี-ไพร” ซึ่งตรงกับคำไทยว่า “โคไพร” แต่ในเขตต์ไทยที่คึกคักเห็นเขาตองรัก คือที่ต่อเขตต์กับเขมรนั้น ชาวบ้านป่าเรียกด้วยสำเนียงง่าย ๆ กันว่า “กูปรี” ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียกโดยเคารพ ต่อนามเดิมของมันว่า กูปรี ต่อไปในที่นี้.

ในการปล่าลูกตา ของข้าพเจ้าที่สยาม สยามคม เมื่อ ๒ ปีก่อนมานี้ ครั้งแรกข้าพเจ้าตั้งใจ จะเขียนชื่อนี้ให้มาทางไทยว่า “โคไพร” แต่พระอภัยวงศ์ซึ่งรู้ภาษาเขมรดี คำนว่ไม่ถูก ต้อง กับ สำเนียงเดิม และถ้าเรียกให้ผิดเพี้ยนไป ก็เป็นการไม่เคารพ ต่อนามเดิมอันเป็นสิ่ง ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ไม่ควรกระทำ.

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่า ท่านผู้ใดเขียนข้อความใน สัตว์แพทยสาร ฉบับนี้ ทักแล้ว เพราะไม่มีชื่อผู้เขียน แต่เข้าใจว่า ผู้เขียนคงเขียนตามสำเนียง จาก ทวีตอังกฤษ หรือฝรั่งเศส จึงกลายเป็นโคแพร่ไปได้ แล้วจึงเลยสันนิษฐานไปว่า เมืองแพร่ของเราก็แปลว่าเมืองป่า.

การเขียนชื่อนี้ ควรพยายาม ให้ใกล้เคียงสำเนียงเดิมที่สุด ถ้าหากชื่อเดิมเป็นภาษาเขมร แต่ใช้เขียนเป็นภาษาฝรั่งเศส มันก็เพี้ยนไปแล้ว ตอนหนึ่ง เมื่อภาษาฝรั่งเศสนั้น เขียนไปเป็นภาษาอังกฤษ ก็